

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL S. K. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. liepos 3 d. Nr. 242-256
Vilnius

Lietuvos bankas gavo S. K. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2017 m. liepos 17 d. kelyje Kaunas–Jurbarkas–Šilutė–Klaipėda, Pagėgių savivaldybės teritorijoje įvyko eismo įvykis, kurio metu dėl UAB „Agrolira“ darbuotojo R. B., vairavusio automobilį „Volkswagen Passat“, valst. Nr. (*duomenys neskelbiami*), kaltės buvo apgadintas kitas automobilis ir motociklas, o motociklo vairuotojas V. Š. žuvo. R. B. savo kaltę pripažino, todėl 2018 m. kovo 20 d. Tauragės apylinkės teismo Tauragės rūmų nuosprendžiu ir 2019 m. vasario 21 d. Klaipėdos apygardos teismo nutartimi buvo nuteistas pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 281 straipsnio 6 dalį.

2019 m. vasario 21 d. Klaipėdos apygardos teismo nutartyje Nr. 1A-64-380/2019 teismas konstatavo, kad sprendžiant žalos dėl maitintojo netekimo klausimą reikia žuvusiojo V. Š. pajamas dalinti į 4 dalis, t. y. žuvusiajam, pareiškėjai, kaip faktinei sutuoktinei, ir 2 vaikams, todėl nustatė, kad ketvirtoji dalis žuvusiojo pajamų sudaro 227,76 Eur. Atsižvelgdamas į tai, kad UAB „Agrolira“ automobilį transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu buvo apdraudęs draudikas, teismas nustatė, kad draudikui kyla prievolė kiekvienam iš žuvusiojo vaikų mokėti periodines išmokas, kurių dydis yra skirtumas tarp 227,76 Eur ir iš Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos (toliau – SODRA) gaunamų našlaičių pensijų. Iš pateiktų duomenų matyti, kad teisminio nagrinėjimo metu pareiškėja reikalavimo draudikui dėl periodinių išmokų mokėjimo nepareiškė, todėl teismas neišsprendė šio klausimo.

Po 2019 m. vasario 21 d. Klaipėdos apygardos teismo baudžiamojoje byloje Nr. 1A-64-380/2019 priimto sprendimo pareiškėja kreipėsi į draudiką ir pateikė prašymą atlyginti jai padarytą žalą dėl maitintojo netekimo. 2019 m. balandžio 25 d. draudikas priėmė sprendimą išmokėti 2 784,49 Eur draudimo išmoką už laikotarpį nuo 2017 m. liepos 17 d. iki 2019 m. kovo 31 d.

Nesutikdama su draudiko priimtu sprendimu, 2019 m. balandžio 29 d. pareiškėja kreipėsi į draudiką ir prašė pateikti nuorodas į teisės aktus, kuriais remiantis buvo priimtas sprendimas ir apskaičiuotas jai padarytos žalos dydis. Taip pat pareiškėja iš draudiko reikalavo perskaičiuoti draudimo išmokos dydį ir priimti teisingą ir sąžiningą sprendimą dėl žalos atlyginimo. 2019 m. gegužės 6 d. draudikas pateikė atsakymą, kuriame nurodė teisės aktų nuostatas, pagal kurias pareiškėjai buvo apskaičiuota ir išmokėta draudimo išmoka. Pareiškėja nesutiko su draudiko priimtu sprendimu, todėl tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėja nurodo nesutinkanti su draudiko priimtu sprendimu. Pareiškėjos teigimu, draudikas nepagrįstai akcentuoja, kad žala jai yra apskaičiuota vadovaujantis teisės aktų reikalavimais. Pareiškėja teigia, kad draudikas nepagrįstai iš teismo nustatyto žalos dydžio dėl maitintojo netekimo išskaičiavo jos gaunamų pajamų ketvirtąją dalį. Pareiškėjos nuomone, tiek Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 15 straipsnio 5 dalyje, tiek Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.284 straipsnio 2 dalyje yra akcentuojama, kad asmenims, turintiems teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, atlyginama ta mirusiojo pajamų dalis, kurią jie

gavo ar turėjo teisę gauti mirusiajam esant gyvam, o pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio metu padarytos žalos nustatymo ir išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 11 punktą, žalos atlyginimo dydis nustatomas atsižvelgiant į mirusiojo gautas pajamas, išlaikytinių skaičių ir išlaikytinių gaunamas socialinio draudimo išmokas, susijusias su maitintojo netekimu, ar kitas pagal teisės akus mokamas išmokas dėl maitintojo netekimo. Dėl šios priežasties, pareiškėjos teigimu, jos gaunamos socialinės išmokos yra dėl vaiko priežiūros ir nėra susijusios su maitintojo netekimu.

Pareiškėja taip pat pažymi ir tai, kad CK 6.284 straipsnio 2 dalyje yra nurodyta, kad asmenims, turintiems teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, atlyginama ta mirusiojo pajamų dalis, kurią jie gavo ar turėjo teisę gauti mirusiajam esant gyvenam. Taigi, apskaičiuojant asmenims, turintiems teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, priteistinos žalos dydį, užtenka nustatyti mirusiojo asmens pajamų dalį, kurią jie gavo ar turėjo teisę gauti mirusiajam esant gyvam. Pareiškėja mano, kad, apskaičiuojant sutuoktiniui tenkančią mirusio fizinio asmens gautų pajamų dalį, faktinės aplinkybės, susijusios su santuokos trukme, išlaikymo reikalingumu ir pan., yra nereikšmingos. Dėl šios priežasties pareiškėja reikalauja rekomenduoti draudikui išmokėti jai visą draudimo išmoką, neišskaičiuojant jos gaunamų pajamų.

Atsiliepime į pareiškėjos atstovo kreipimąsi draudikas nurodė nesutinkąs su pareiškėjos reikalavimu ir prašo jį atmesti. Draudikas teigia, kad priimant sprendimą dėl draudimo išmokos buvo įvertinta ir tai, kad pareiškėja buvo faktinė žuvusiojo V. Š. sutuoktinė, todėl turi ne tik sutuoktinio teises, bet ir pareigas. Draudiko teigimu, remiantis CK 3.26 straipsnio nuostatomis, sutuoktiniai turi lygias teises ir savo susitarimu negali atsisakyti teisių ar panaikinti pareigų, kurios pagal įstatymus atsiranda kaip santuokos pasekmė. Draudikas pažymi, kad CK 3.27 straipsnyje yra nustatyta, jog abu sutuoktiniai privalo vienas kitą gerbti, taip pat vienas kitą remti moraliai bei materialiai, pagal galimybes prisidėti prie bendrų šeimos poreikių tenkinimo, todėl šiuo atveju ne tik faktinėje santuokoje su pareiškėja gyvenęs V. Š. turėjo pareigą teikti išlaikymą pareiškėjai ir vaikams, bet ir pareiškėja turėjo pareigą teikti išlaikymą žuvusiajam bei vaikams. Draudiko nuomone, žuvus pareiškėjos sutuoktiniui, ji prarado ketvirtadalį jo pajamų, tačiau jai nebereikia skirti ketvirtadalio savo pajamų sutuoktiniui. Draudiko teigimu, atsižvelgiant į tai ir buvo apskaičiuota pareiškėjai tenkanti kas mėnesinė draudimo išmoka dėl maitintojo netekimo, t. y. iš ketvirtadalio pareiškėjos sutuoktinio gaunamų pajamų buvo atimtas ketvirtadalio pareiškėjos pajamų, kurias ji gauna iš SODROS, nes nedirba ir auginą vaiką iki 2 metų amžiaus. Draudiko teigimu, žuvusysis laikotarpiu nuo 2017 m. liepos 17 d. iki 2019 m. kovo 31 d. pareiškėjai, kaip sutuoktinei, būtų skyręs 4 665,45 Eur, tačiau savo ruožtu pareiškėja už šį laikotarpį sutuoktiniui būtų skyrusi 1 880,96 Eur. Dėl šios priežasties draudikas mano, kad pareiškėjos nuostolis dėl maitintojo netekimo sudaro 2 784,48 Eur, tokia suma ir buvo išmokėta kaip draudimo išmoka.

Draudikas taip pat pažymi, kad toks skaičiavimas yra teisėtas ir logiškas, nes kai dėl to paties veiksmo atsirado ir žala, ir nauda nukentėjusiam asmeniui, tai gauta nauda nepažeidžiant protingumo, sąžiningumo ir teisingumo kriterijų yra įskaitoma. Draudiko teigimu, visuotinai yra žinoma, kad žalos atlyginimas dėl maitintojo netekimo savo esme yra žalos atlyginimas dėl negautų pajamų, kurios teismų praktikoje yra suprantamos kaip „negautos grynosios pajamos“ arba „negautas pelnas“, t. y. apskaičiuojant dėl teisės pažeidimo asmens negautas pajamas vertinama ne tik tai, kokias pajamas tas asmuo dėl teisės pažeidimo prarado (darbo užmokestį, išmokas ir pan.), bet ir ką tas asmuo dėl to pačio teisės pažeidimo sutaupė (mokėjo mažiau mokesčių, patyrė mažiau sąnaudų bei išlaidų ir pan.). Atsižvelgiant į tai, draudiko nuomone, pareiškėja, reikšdama savo reikalavimą, netinkamai aiškina CK 6.284 straipsnio 2 dalies nuostatą, nes, apskaičiuojant jos negautas pajamas dėl maitintojo netekimo, reikia vertinti ne tik tai, ką ji prarado, bet ir ką sutaupė. Tokia nuostata yra logiška, teisinga ir sąžininga, nes taip maitintojo netekimo atveju nukentėjęs asmuo yra atkuriamas į iki maitintojo netekimo buvusią finansinę padėtį. Draudiko teigimu, jei atlyginant žalą dėl maitintojo netekimo būtų vertinamos tik prarastos pajamos, tai nukentėjusiojo finansinė padėtis net pagerėtų. Atsižvelgiant į tai, draudiko nuomone, jo priimtas sprendimas yra pagrįstas ir teisėtas, todėl jam nekyla pareiga mokėti pareiškėjos prašomos papildomos draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23

patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiško ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko pareiškėjai išmokėtos draudimo išmokos, atlyginančios pareiškėjai žalą dėl maitintojo netekimo, dydžio.

Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCPDĮ) 3 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad išmoka šio įstatymo nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė. To paties įstatymo 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

TPVCPDĮ 15 straipsnio 5 dalyje yra įtvirtinta, kad žala, atsiradusi dėl gyvybės atėmimo, yra laidojimo ir su tuo susijusios išlaidos bei išlaidos žalai dėl maitintojo netekimo atlyginti. Asmenims, turintiems teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, atlyginama ta mirusiojo pajamų dalis, kurią jie gavo ar turėjo teisę gauti mirusiajam esant gyvam. Teisę į žalos atlyginimą turi asmenys, kurie buvo mirusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą (nepilnamečiai vaikai, sutuoktinis, nedarbingi tėvai ar kiti faktiniai nedarbingi išlaikytiniai), taip pat mirusiojo vaikas, gimęs po jo mirties. Taisyklių 11 punkte yra įtvirtinta, kad žalos, atsiradusios dėl nukentėjusio trečiojo asmens gyvybės atėmimo, dydį nustato atsakingas draudikas arba Biuras. Žalos dydis nustatomas atsižvelgiant į mirusįjį laidojusių asmenų pateiktus dokumentus, įrodančius protingas bei pagrįstas laidojimo ir su tuo susijusias išlaidas (atskaičius laidojimo pašalpas, gautas pagal teisės aktus), ir vadovaujantis kitais gautais dokumentais apie žalą. Mirusiojo pajamų dalis, kurią gaudavo asmenys, turintys teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, apskaičiuojama šių Taisyklių 8–10 punktuose nustatyta tvarka, atsižvelgiant į mirusiojo gautas pajamas, išlaikytinių skaičių ir išlaikytinių gaunamas socialinio draudimo išmokas, susijusias su maitintojo netekimu, ar kitas pagal teisės aktus mokamas išmokas dėl maitintojo netekimo.

Nukentėjusiam asmeniui padarytos žalos dydis nustatomas vadovaujantis bendrosiomis civilinės atsakomybės nuostatomis. CK 6.284 straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, kad fizinio asmens mirties atveju teisę į žalos atlyginimą turi asmenys, kurie buvo mirusiojo išlaikomi arba jo mirties dieną turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą (nepilnamečiai vaikai, sutuoktinis, nedarbingi tėvai ar kiti faktiniai nedarbingi išlaikytiniai), taip pat mirusiojo vaikas, gimęs po jo mirties. Šie asmenys taip pat turi teisę į neturtinės žalos atlyginimą. To paties straipsnio 2 dalyje yra reglamentuota, kad asmenims, turintiems teisę į žalos atlyginimą netekus maitintojo, atlyginama ta mirusiojo pajamų dalis, kurią jie gavo ar turėjo teisę gauti mirusiajam esant gyvam.

Svarbu pažymėti, kad draudikas, sumažindamas Klaipėdos apygardos teismo baudžiamojoje byloje Nr. 1A-64-380/2019 nustatytą žalos dydį, tenkantį vienam šeimos nariui dėl maitintojo netekimo, nurodė, kad atsižvelgiant į teisės aktų ir teisingumo principo nuostatas, žuvusysis pareiškėjai būtų skyręs ¼ savo pajamų, tačiau pareiškėja taip pat privalėjo žuvusiajam skirti ¼ savo iš SODROS gaunamų pajamų dalies, nes ir ji būtų išlaikiusi žuvusįjį. Dėl šios priežasties draudikas nurodė, kad pareiškėja už laikotarpį nuo 2017 m. liepos 17 d. iki 2019 m. kovo 31 d. patyrė 2 784,49 Eur nuostolių dėl maitintojo netekimo. Nesutikdama su draudiko priimtu sprendimu, pareiškėja nurodo, kad draudikas neteisėtai sumažino įsiteisėjusia teismo nutartimi nustatytą žalos dydį ir nepagrįstai išskaičiavo jos gaunamų pajamų ketvirtąją dalį, remdamasis vien tik CK 3.27 straipsnio nuostatomis.

Atkreiptinas dėmesys, kad nagrinėjamu atveju ginčo dėl išlaikymo dydžio, kurį žuvusysis būtų skyręs pareiškėjai, nėra. Ginčas tarp šalių kilo dėl to, ar draudikas pagrįstai iš teismo nustatyto išlaikymo dydžio, kurį žuvusysis būtų skyręs pareiškėjai (227,76 Eur), išskaičiavo ir ¼ dalį pareiškėjos gaunamų pajamų, nes pareiškėja taip pat privalėjo skirti dalį savo pajamų žuvusiojo išlaikymui.

Kasacinio teismo praktikoje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos nutartys Nr. 3K-3-405/2014, 3K-3-477/2014, 3K-3-205-686/2015, 2K-84-648/2019), apskaičiuojant likusio gyvo sutuoktinio patirtą turtinę žalą dėl žuvusiojo negautų

pajamų, atsižvelgiama į jo gautas pajamas ir statistinę gyvenimo trukmę, remiantis Lietuvos statistikos departamento duomenimis, likusio gyvo sutuoktinio gautų pajamų dydis nėra reikšmingas (Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus nutartis Nr. 1A-523-211/2018). Tokios pat nuomonės yra laikomasi ir teisės doktrinoje¹, kurioje komentuojant CK 6.284 straipsnio 2 dalį yra nurodyta, kad „komentuojamo straipsnio 2 dalyje nurodytas žalos skaičiavimo būdas. Ši norma nustato, kad skaičiuojamos žuvusiojo gautos pajamos, gauta suma dalijama iš skaičiaus asmenų, kuriuos išlaikė žuvusysis arba kurie turėjo teisę gauti iš jo išlaikymą, įskaitant žuvusįjį. Skaičiuojant iki sužalojimo gautas pajamas apskaičiuojamas vidutinis mėnesio pajamų dydis, paskutinių dvylikos iki sužalojimo mėnesių gautas pajamas padalijus iš dvylikos. Jeigu nukentėjusysis iki sužalojimo dirbo mažiau kaip dvylika mėnesių, faktiškai gautos viso laikotarpio pajamos dalijamos iš faktiškai dirbtų mėnesių skaičiaus. Pavyzdžiui, žuvusysis išlaikė žmoną ir du nepilnamečius vaikus. Vidutinės jo mėnesio pajamos buvo keturi tūkstančiai litų. Šiuo atveju vaikai ir žmona turi teisę į žalos atlyginimą po vieną tūkstantį litų per mėnesį. Į žuvusiojo gautas pajamas įskaitomas darbo užmokestis, kitos jo pajamos, gautos iš profesinės ar kitokios veiklos, taip pat pensija, renta ir kitos pajamos.“

Lietuvos banko vertinimu, tiek teisės aktuose, tiek teismų praktikoje, tiek teisės doktrinoje yra nustatyti aiškūs kriterijai, pagal kuriuos turi būti apskaičiuojamas žalos dydis dėl maitintojo netekimo. Apskaičiuojant likusio gyvo sutuoktinio patirtą turtinę žalą dėl maitintojo netekimo, atsižvelgiama į žuvusiojo gautas pajamas ir statistinę gyvenimo trukmę. Lietuvos banko nuomone, teisės aktuose yra nustatytos aiškios nuostatos, kokios lėšos gali būti išskaičiuojamos iš išmokamos draudimo išmokos, t. y. išlaikytinių gaunamos socialinio draudimo išmokos, susijusios su maitintojo netekimu, ar kitos pagal teisės aktus mokamos išmokos dėl maitintojo netekimo (Taisyklių 11 punktą). Pareiškėja iš SODROS gauna lėšas dėl to, kad yra vaiko priežiūros atostogose, o tai negali būti vertinama kaip išlaikytinių gaunamos socialinio draudimo išmokos, susijusios su maitintojo netekimu, ar kitos pagal teisės aktus mokamos išmokos dėl maitintojo netekimo. Dėl šios priežasties galima daryti išvadą, kad draudikas, apskaičiuodamas pareiškėjos patirtą žalą dydį, nepagrįstai iš Klaipėdos apygardos teismo baudžiamojoje byloje Nr. 1A-64-380/2019 nustatyto dydžio, tenkančio vienam šeimos nariui dėl maitintojo netekimo, (227,76 Eur) išskaičiavo ir ¼ dalį pareiškėjos gaunamų pajamų. Lietuvos banko vertinimu, pagal teisės aktų, teismų praktikos ir teisės doktrinos nuostatas, draudikas, apskaičiuodamas pareiškėjos patirtą žalą dydį dėl maitintojo netekimo, turėjo už laikotarpį nuo 2017 m. liepos 17 d. iki 2019 m. kovo 31 d. apskaičiuoti draudimo išmoką pagal ¼ žuvusiojo gaunamų pajamų.

Svarbu pažymėti ir tai, kad draudikas, siekdamas pagrįsti savo priimtą sprendimą, nurodo, kad jo pateiktas skaičiavimas yra teisėtas ir logiškas, nes kai dėl to paties veiksmo atsirado ir žala, ir nauda nukentėjusiam asmeniui, tai gauta nauda nepažeidžiant protingumo ir teisingumo kriterijų yra įskaitoma (CK 6.249 straipsnio 6 dalis). Lietuvos bankas su šiuo draudiko pateiktu argumentu nesutinka. Kasacinio teismo praktikoje, analizuojant klausimą, ar dėl žuvusiojo mirties asmuo turi galimybę gauti tam tikrą naudą, yra konstatuota, kad „atsakovo pateiktą argumentaciją reglamentuoja CK 6.249 straipsnio 6 dalis, nustatanti, kad tuomet, kai dėl to paties veiksmo atsirado ir žala, ir nauda nukentėjusiam asmeniui, tai gauta nauda neperžengiant protingumo, sąžiningumo ir teisingumo kriterijų gali būti įskaitoma į nuostolius. <...> Teisėjų kolegija pažymi, kad net ir laikinas žuvusiojo žmonos materialinės padėties nežymus pagerėjimas negali būti traktuojamas kaip naudos gavimas, nes tai niekaip nesuderinama su protingumo, sąžiningumo ir teisingumo principais, įtvirtintais civiliniuose teisiniuose santykiuose. Be to, kasacinio teismo praktikoje, formuojamoje šios kategorijos byloje, pažymėta, kad netektas asmens turtinio pobūdžio išlaikymas gali būti nustatomas kaip įvairiomis formomis teikto išlaikymo netekimas, įskaitant išlaikymą natūra, kasdieniu rūpesčiu ir pagalba buityje ar ūkyje, kuris, be kita ko, turi ir ekonominę vertę“ (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. balandžio 8 d. nutartis, bylos Nr. 3K-3-205-686/2015). Lietuvos banko vertinimu, šiuo atveju žuvusiojo žūties faktas negali būti vertinamas kaip pareiškėjos naudos gavimas, nes pareiškėja ne tik praranda faktines jo pajamas, tačiau ir kita formą teiktą išlaikymą. Darytina išvada, kad draudiko argumentas, kad dėl žuvusiojo mirties pareiškėjai atsirado ir žala, ir nauda, yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Atsižvelgiant į tai, kad draudikas, apskaičiuodamas draudimo išmokos dydį, nesilaikė tiek teisės aktuose, tiek teismų praktikoje, tiek teisės doktrinoje nustatytą nuostolio dydžio

¹ Lietuvos Respublikos civilinio kodekso komentare. Šeštoji knyga. Prievolių teisė (I). Vilnius: Justitia, 2003, p. 395-396.

apskaičiavimo kriterijų, darytina išvada, kad draudikas nepagrįstai už laikotarpį nuo 2017 m. liepos 17 d. iki 2019 m. kovo 31 d. pareiškėjai išmokėjo 2 784,49 Eur draudimo išmoką. Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, pareiškėjos reikalavimas rekomenduoti draudikui išmokėti jai visą nustatytą žalą netekus maitintojo, t. y. 227,76 Eur per mėnesį, yra pagrįstas, todėl tenkintinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Tenkinti pareiškėjos S. K. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui išmokėti pareiškėjai draudimo išmoką, iš žuvusiojo gaunamų pajamų dalies neišskaičiuojant pareiškėjos gaunamų pajamų dalies.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius